

7 augustus 1915 overleed. Ik merk hier tegelijk op, dat de datum van de onthulling later viel dan die van de ingebruikneming van het Raadhuis ¹¹⁾; dat men moeilijk kan zeggen, dat het beeld vóór het Raadhuis staat – de familie Muller heeft destijds protest aangekend tegen de plaatsing in de nis, maar heeft zich bij het fait accompli neergelegd ¹²⁾, trouwens op de maquette was de nis reeds voor het beeld gereserveerd–; en bovenal, *dat de naam van de schenker thans nergens te ontdekken valt* ¹³⁾, slechts de naam van Odé is in het brons vereeuwigd.

De N.R.C. meldde verder, dat B. en W. voorstelden tot de aanvaarding dezer vrijgevige beschikking te besluiten, en dat een en ander in de eerstvolgende raadszitting zou worden behandeld.

Voor het zover was, stond in de N.R.C. van 11 mei 1909, avondblad D 1, een stuk te lezen, waarin bewondering bleek voor het plan, een standbeeld van Van Oldenbarnevelt aan te bieden, en waarin de woorden van dr. C. te Lintum werden geciteerd: „Dat in Den Haag nog geen standbeeld voor hem is opgericht op of bij de plaats waar zijn grijze hoofd viel, is enigszins te begrijpen; maar de Rotterdammers hadden hem reeds lang moeten vereeuwigen; aan hem hebben ze allicht veel meer te danken dan aan Erasmus of Tollens of zelfs aan Hogendorp.”

Daarop volgt een stukje polemieek.

In „De Rotterdammer”, in dit artikel ook wel „het a.r. blaadje” genoemd, was naar aanleiding van het bericht over de aanbieding van het beeld o.a. geschreven:

„Vlak voor het nieuwe stadhuis, en daarmee een geheel vormende, een standbeeld op te richten voor een man, die, naar onpartijdig getuigenis, zijn dood te danken had aan zijn eigen trotse aristocratische minachting van „het volk”, dat noemen wij in onzen tijd, waarin alle rangen en standen onzer samenleving meespreken en ook de „kleine luyden” hun invloed uitoefenen, een ondoordacht stuk”.

En: „Wil iemand een standbeeld voor Oldenbarnevelt uit eigen beurs aan de gemeente Rotterdam aanbieden, er is onzes inziens geen overwegend bezwaar de gift te accepteren, en een plein voor zulk een standbeeld is er, als wij daarover straks na de Oranjedagen eens ernstig kunnen nadenken (op 30 april was prinses Juliana geboren, op 14 mei zouden de feesten plaatsvinden), wel te vinden.” ¹⁴⁾